

Wieża Skarbów

Sutra Lotosu, która w Buddyzmie Nichirena jest uważana za naukę, w której Budda odkrywa całą prawdę o swoim oświeceniu, jest w dużym stopniu metaforycznym opisem komunikowania się Buddy Shakyamuniego z wielkim zgromadzeniem uczniów. W kluczowym momencie z wnętrza ziemi wyłania się nagle „wieża skarbów”. Jej rozległe rozmiary pobudzają wyobraźnię. Wieża jest udekorowana siedmioma rodzajami skarbów. „Wieża” jest tutaj tłumaczeniem słowa *stupa* – budowli w kształcie kopuły, zbudowanej, aby chronić relikwie Buddy.

Gdy zaskoczone zgromadzenie przygląda się temu, z wnętrza wieży przemawia głos, który wychwala Shakyamuniego i potwierdza prawdę jego nauk. Shakyamuni otwiera wieżę, aby ukazać siedzącego tam Buddę Wielu Skarbów, który, jak się dowiadujemy, żył i umarł w nieobliczalnie dalekiej przeszłości.

Shakyamuni tłumaczy, że wieża skarbów pojawia się wszędzie tam we wszechświecie, gdzie nauczana jest Sutra Lotosu. Wchodzi do wieży i zajmuje miejsce obok Wielu Skarbów. Wieża i całe zgromadzenie unoszą się w powietrzu, gdzie następnie podczas „Ceremonii w Powietrzu” toczą się dalsze niezwykle wydarzenia.

Wszystko to jest symbolicznym, bogatym objaśnieniem niezbadanej natury Buddy, będącej wrodzoną i nierozzerwalną częścią życia wszystkich ludzi.

Najwyższa rzeczywistość

Budda w buddyzmie reprezentuje ideały ludzkiego rozwoju i doskonałości. Shakyamuni z jego ogromnym współodczuwaniem, mądrością i odwagą ucieleśnia ów ideał, stając się wzorcem dla swoich uczniów. Jednakże po jego śmierci buddyzm stawał się owiany tajemnicą i ideał Stanu Buddy zaczynał być postrzegany, jako praktycznie nieosiągalny i oderwany od rzeczywistości cel, będący przeciwieństwem prozaicznego, ludzkiego życia.

Z drugiej strony Nauki Nichirena (1222-1282 r.) oparte są na założeniach Sutry Lotosu, że świat Stanu Buddy jest wrodzoną częścią życia wszystkich ludzi, którą możemy zmanifestować tacy, jakimi jesteśmy. Pojawienie się wieży skarbów może być rozumiane jako wyjaśnienie faktycznej relacji pomiędzy wzniosłym ideałem Stanu Buddy, a codziennym życiem.

Nichiren interpretuje wieżę skarbów jako symbol najwyższej rzeczywistości, którą utożsamiał z Nam-myoho-renge-kyo. Budda Wielu Skarbów reprezentuje wiecznie trwający świat Stanu Buddy. Ta wzniosła rzeczywistość istniała od zawsze, ale objawia się tylko w określonych warunkach. Budda Shakyamuni symbolizuje tutaj śmiertelnego Buddę albo ukazujący się Stan Buddy, aktywny w tym przemijającym, rzeczywistym świecie. Fakt, iż Shakyamuni zasiadł koło Buddy Wielu Skarbów oznacza, że te dwa aspekty Buddy – wieczny i przemijający – są jednym i tym samym.

W liście do Nichiren wyjaśnia, gdzie istnieje najwyższa rzeczywistość. Znajduje się w głębi życia każdego człowieka. Nichiren pisze: „Wieża skarbów nie istnieje nigdzie poza postaciami mężczyzn i kobiet, którzy wyznają Sutrę Lotosu.”

Cechy i zalety Buddy są już wewnątrz życia każdej osoby. Celem Sutry Lotosu i misją tych, którzy ją praktykują, jest aktywować cechy Buddy znajdujące się w głębi życia i wydobyć je na świat. Sutra Lotosu jest tym, co łączy obie te rzeczywistości. Nichiren stworzył praktykę czantowania Nam-myoho-renge-kyo jako środek do praktykowania Sutry Lotosu – aby umożliwić wieży skarbów wyłonienia się w naszym życiu. Jako narzędzie do tej praktyki zapisał mandalę - Gohonzon, który przedstawia w chińskiej kaligrafii Ceremonię w Powietrzu i reprezentuje naturę Buddy obecną we wszystkich rzeczach.

Nichiren opisuje siedem skarbów zdobiących wieżę skarbów jako przedstawienie cnót - „słuchania właściwych nauk, wiary w nie, trzymania się przykazów, zaangażowania w medytację, wytrwałej praktyki, wyrzeczenia się własnych przywiązań i refleksji nad samym sobą”. Co znaczące, nie są to cechy wzniosłej postaci Buddy, ale raczej kogoś, kto dąży do osiągnięcia Stanu Buddy. To poprzez wysiłek i starania, cechy natury Buddy wrodzone w nasze życie, uwidaczniają się.

Dostrzec wieżę skarbów to rozpoznać naszą wrodzoną naturę Buddy. To również mieć świadomość i chronić wielką godność życia – własnego i innych. Wiara we wrodzoną naturę Buddy jest zasadniczo tym co odróżnia „Buddę” od „zwykłego śmiertelnika”.

Jak pisze prezydent SGI Daisaku Ikeda: „Wieża ozdobiona siedmioma skarbami’ jest wielką i pełną godności pierwotną formą naszego życia.”

[Dzięki uprzejmości SGI Quarterly z lipca 2012 r.]